

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

TOEVOEGING VAN DE RECHTERS AAN DE KAMERS

(2004/C 201/34)

Tijdens zijn voltallige conferentie van 8 juli 2004 heeft het Gerecht, na de ambtsaanvaarding van mevrouw V. Trstenjak, besloten het besluit van de voltallige conferentie van 13 mei 2004 betreffende de toevoeging van de rechters aan de kamers te wijzigen als volgt:

Voor de periode van 8 juli 2004 tot en met 31 augustus 2004 zijn samengesteld als volgt:

de Eerste kamer, zetelend met drie rechters:

B. Vesterdorf, president, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, I. Labucka en V. Trstenjak, rechters;

de Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters:

B. Vesterdorf, president, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, I. Labucka en V. Trstenjak, rechters.

In de zaken waarin vóór 8 juli 2004 de schriftelijke behandeling is geëindigd en een terechtzitting is bepaald of heeft plaats gehad, blijven voor het vervolg van de mondelinge behandeling, voor de beraadslaging en het arrest de Eerste kamer, zetelend met drie rechters, en de Eerste kamer – uitgebreid, zetelend met vijf rechters, in hun vroegere samenstelling bevoegd.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 25 mei 2004

in zaak T-69/03, W. tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Inrichtingsvergoeding bij beëindiging van dienst — Begrip woonplaats — Bewijzen)

(2004/C 201/35)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-69/03, W., voormalig ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Folkestone (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door P. Goergen, advocaat, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. de Wachter en L. Knudsen), betreffende een beroep strekkende primair tot nietigverklaring van het besluit van het Europees Parlement van 3 juni 2002 houdende

weigering om verzoeker de inrichtingsvergoeding bij beëindiging van de dienst toe te kennen, heeft het Gerecht (J. D. Cooke, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 25 mei 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Verwerpt het beroep.*

2) *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C101 van 26.4.2003.

Beroep, op 13 mei 2004 ingesteld door Asklepios Kliniken GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 mei 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Asklepios Kliniken GmbH, gevestigd te Königstein-Falkenstein (Duitsland), vertegenwoordigd door K. Füller, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

— vast te stellen dat de Commissie haar verplichtingen krachtens artikel 88 EG alsmede de artikelen 10, lid 1, en 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 659/1999 niet is nagekomen, voorzover zij op de door verzoekster bij brief van 20 januari 2003 ingediende klacht geen beschikking krachtens artikel 4, leden 2, 3 of 4 van verordening (EG) nr. 659/1999 heeft gegeven.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een in de exploitatie van ziekenhuizen gespecialiseerde privaatrechtelijke onderneming die uitsluitend in particuliere handen is. Sinds januari 2003 tracht zij van de Commissie een beschikking overeenkomstig artikel 4, leden 2, 3 of 4, te verkrijgen met betrekking tot beweerde steunverlening aan openbare ziekenhuisinstellingen in de Bondsrepubliek Duitsland.

Verzoekster stelt dat ziekenhuizen in particulier beheer zich in wezen moeten financieren door middel van prestaties die hun overeenkomstig de met de bevoegde ziekenfondsen en de toporganisaties daarvan gesloten zorgovereenkomsten worden toegewezen, en eventueel door middel van rechtstreekse subsidies voor ziekenhuisbouw, die hun worden verstrekt op basis van de voor het desbetreffende Bundesland bestaande financiële planning voor ziekenhuizen. Openbare ziekenhuizen daarentegen kunnen er bovendien op vertrouwen dat de bedrijfsverliezen waarmee zij vaak te maken krijgen, regelmatig worden gedekt door de betrokken publieke eigenaars. Volgens verzoekster gaat het in deze gevallen om steunmaatregelen in de zin van artikel 87, lid 1, EG, die krachtens artikel 88, lid 3, moeten worden aangemeld, maar die onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt zijn.

Voorts stelt verzoekster dat het beroep gegrond is aangezien de Commissie is blijven stilzitten, hoewel zij verplicht was om te handelen toen zij daartoe werd uitgenodigd.

Beroep, op 14 mei 2004 ingesteld door easyJet Airline Company tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 mei 2004 beroep ingesteld door easyJet Airline Company Limited, gevestigd te Luton, Verenigd Koninkrijk, vertegenwoordigd door J. Cook, S. Dolan en J. Parker, Solicitors, tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 11 februari 2004 in zaak nr. COMP/M.3280 (Air France/KLM) waarbij een concentratie onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt verklaard, overeenkomstig artikel 6, lid 1, sub b en artikel 6, lid 2, van verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾ nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

In de bestreden beschikking heeft de Commissie geconcludeerd dat de fusie tussen de luchtvaartmaatschappijen Air France en KLM zou leiden tot het ontstaan of de versterking van een machtspositie op in totaal veertien luchtvaartroutes tussen steden. De Commissie heeft de concentratie echter verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard mits zou worden voldaan aan de door partijen bij de fusie voorgestelde verbintenissen.

Verzoekster, die zelf een luchtvaartmaatschappij is, verzoekt om nietigverklaring van deze beschikking op grond van een

aantal kennelijke beoordelingsfouten van de Commissie. Meer in het bijzonder voert zij aan dat de Commissie het volgende niet op juiste wijze in aanmerking heeft genomen:

- de versterking van de machtspositie van de gefuseerde ondernemingen op routes waar geen overlapping tussen Air France en KLM bestond;
- de vraag of de fusie een machtspositie deed ontstaan of verstrekte op markten voor luchtvaartdiensten;
- de gevolgen van de fusie voor potentiële mededinging.

Zij voert verder aan dat de Commissie haar conclusie dat de luchthavens Charles de Gaulle en Orly in Parijs substituëerbaar waren, onvoldoende heeft gemotiveerd. Tenslotte is zij van mening dat de verbintenissen van partijen kennelijk onvoldoende waren om een daadwerkelijke mededingingsstructuur te herstellen op markten waar bezorgdheid over machtsposities ontstond en dat de Commissie een beoordelingsfout heeft gemaakt door ze te aanvaarden.

⁽¹⁾ PB L 257/90, blz. 13.

Beroep, op 17 mei 2004 ingesteld door MPS Group Inc. tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 mei 2004 beroep tegen het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ingesteld door MPS Group Inc., gevestigd te Jacksonville, Florida (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door K. O'Rourke en P. Kavanagh, solicitors.

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Modis-Distribuição Centralizada SA.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van 4 februari 2004 te vernietigen voorzover daarbij de oppositie met nr. B000170599 werd toegewezen met betrekking tot de volgende diensten van klasse 35: „diensten van arbeidsbureaus; advisering inzake personeelswerving; salarisadministratie; diensten op het gebied van tijdsregistratie; levering van tijdelijk en vast personeel”;
- subsidiair, de beslissing te vernietigen voorzover deze betrekking heeft op de volgende diensten van klasse 35: „diensten van arbeidsbureaus, advisering inzake personeelswerving, levering van tijdelijk en vast personeel”.